

AMENDAMENTE PROPUSE UPLR-CCF-AMCOR

Nr. Crt.	OG măsuri fiscale 12 iulie 2022 - forma transmisă pentru CDS	Amendamente propuse	Motivarea
1.	4. La articolul 47, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins: „(1) În sensul prezentului titlu, o microîntreprindere este o persoană juridică română care îndeplinește cumulativ următoarele condiții, la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent: a) a realizat venituri, altele decât cele din consultanță și/sau management, în proporție de peste 80% din veniturile totale; b) are cel puțin un salariat, cu excepția situației prevăzute la art. 48 alin. (3); c) a realizat venituri care nu au depășit echivalentul în lei a 500.000 euro. Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel valabil la închiderea exercițiului financiar în care s-au înregistrat veniturile; d) are asociați/acționari care dețin peste 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot la cel mult trei persoane juridice române care se încadrează să aplice sistemul de	4. La articolul 47, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins: „(1) În sensul prezentului titlu, o microîntreprindere este o persoană juridică română care îndeplinește cumulativ următoarele condiții, la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent: a) are cel puțin un salariat, cu excepția situației prevăzute la art. 48 alin. (3); b) a realizat venituri care nu au depășit echivalentul în lei a 500.000 euro. Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel valabil la închiderea exercițiului financiar în care s-au înregistrat veniturile; c) are asociați/acționari care dețin peste 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot la cel mult trei persoane juridice române care se încadrează să aplice sistemul de impunere	Considerăm necesară eliminarea excepției realizate prin sintagma “consultanță și/sau management” având în vedere următoarele: În condițiile unei argumentații extrem de lapidare și confuze pe care o găsim în nota de fundamentare a proiectului și a unui text legal propus lipsit de claritate și predictibilitate, este foarte greu de ghicit care este intenția reală de reglementare și, mai ales, este greu de înțeles cum se va aplica efectiv prevederea propusă. Astfel, într-o primă accepțiune, interpretând textul exceptării în sens restrâns, se poate înțelege că acesta ar urma să vizeze doar acele activități din Clasificația activităților economice (CAEN) în a căror denumire apare expres noțiunea de „consultanță”, situație în care ar fi afectate doar câteva activități din CAEN, printre care se remarcă cea de „consultanță fiscală”, care ar fi și singura afectată dintre toate activitățile aferente profesiilor liberale reglementate prin lege. Într-o a doua accepțiune, ținând seama și de cele câteva elemente prezente în nota de fundamentare a proiectului, cu referire la această propunere de modificare, se poate însă înțelege că exceptarea ar viza toate acele servicii facturate de microîntreprinderi care, pe fond, din perspectivă substanțială, ar putea fi asimilate cu relativă ușurință unei activități de consultanță, de asistență și/sau sprijin de specialitate

impunere pe veniturile microîntreprinderilor, inclusiv persoana care verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute de prezentul articol; e) capitalul social al acesteia este deținut de persoane, altele decât statul și unitățile administrativ-teritoriale; f) nu se află în dizolvare, urmată de lichidare, înregistrată în registrul comerțului sau la instanțele judecătorești, potrivit legii. (2) Începând cu data de 1 ianuarie 2023, prin excepție de la prevederile alin. (1), persoanele juridice române care desfășoară activități corespunzătoare codurilor CAEN: 5510 - "Hoteluri și alte facilități de cazare similare", 5520 - "Facilități de cazare pentru vacanțe și perioade de scurtă durată", 5530 - "Parcuri pentru rulote, campinguri și tabere", 5590 - "Alte servicii de cazare", 5610 - "Restaurante", 5621 - "Activități de alimentație (catering) pentru evenimente", 5629 - "Alte servicii de alimentație n.c.a.", 5630 - "Baruri și alte activități de servire a băuturilor", pot opta pentru plata impozitului reglementat de prezentul titlu, fără să aplice prevederile art. 52."	pe veniturile microîntreprinderilor, inclusiv persoana care verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute de prezentul articol; d) capitalul social al acesteia este deținut de persoane, altele decât statul și unitățile administrativ-teritoriale; e) nu se află în dizolvare, urmată de lichidare, înregistrată în registrul comerțului sau la instanțele judecătorești, potrivit legii. (2) Începând cu data de 1 ianuarie 2023, prin excepție de la prevederile alin. (1), persoanele juridice române care desfășoară activități corespunzătoare codurilor CAEN: 5510 - "Hoteluri și alte facilități de cazare similare", 5520 - "Facilități de cazare pentru vacanțe și perioade de scurtă durată", 5530 - "Parcuri pentru rulote, campinguri și tabere", 5590 - "Alte servicii de cazare", 5610 - "Restaurante", 5621 - "Activități de alimentație (catering) pentru evenimente", 5629 - "Alte servicii de alimentație n.c.a.", 5630 - "Baruri și alte activități de servire a băuturilor", pot opta pentru plata impozitului reglementat de prezentul titlu, fără să aplice prevederile art. 52."	oferite clientului pentru ca acesta să poată lua o decizie într-un domeniu sau altul. Exemplificăm doar câteva situații elocvente: opinia juridică oferită de o societate de avocatură clientului pentru ca acesta să decidă dacă încheie sau nu un contract, opinia de specialitate oferită de o societate de proiectări (arhitectura) cu privire la construcția unui imobil, opinia unei societăți de evaluare sau de expertiză contabilă oferită clientului cu privire la valoarea reală a unei societăți pentru ca acesta să poată decide asupra achiziției acesteia, opinia unei societăți specializată în IT cu privire la achiziția unui sistem informatic, consultanța oferită unei societăți comerciale sau unei autorități publice locale pentru accesarea unor fonduri europene/implementarea proiectelor pe fonduri europene etc. Și, de ce nu, opinia unui medic dintr-o clinică, societate medicală, oferită pacientului în urma unei „consultații”, printr-o scrisoare medicală ce conține diagnosticul și tratamentul recomandat? Iată că, doar la prima vedere, această excepție introdusă în proiect ar putea să pară un aspect tehnic cu relevanță restrânsă, în realitate însă, ea face parte din acele „măsuri” care lovesc în perspectivele de modernizare a cadrului fiscal autohton, cu efecte negative atât la nivelul unei profesii sau la nivelul a foarte multe profesii, cât și al contribuabilului, și chiar al administrației fiscale, pe lângă faptul că reprezintă o discriminare inexplicabilă și foarte bizară. Precizăm că numărul total de membri ai UPLR este de cca 80.000 de profesioniști, iar numărul membrilor
---	--	---

		CCF este de cca 6.000 de profesioniști, care ar putea fi afectați de această așa-zisă „masură legislativă”. Conform unui studiu realizat de către AMCOR pe piața de consultanță, în anul 2021: ■ 21.409 firme cu cod CAEN 7022 la nivel național ■ Cca. 11,6 miliarde lei - cifra totală de afaceri ■ Cca. 3.2 miliarde lei - profit ■ 38.240 salariați Firme active de consultanță în management: 1.800 cu 18.640 de angajați, nr. mediu 10,35 Firme cu diverse servicii de consultanță: 19.609 cu 19.600 de angajați, nr. mediu 0,99 Din perspectiva profesională, care ne permite atât cunoașterea legislației, dar și a realităților economice, nu numai că înțelegem, dar considerăm justificată preocuparea legiuitorului de a limita exploatarea abuzivă a regimului fiscal al microîntreprinderii, în cazul acelor contribuabili care, sub paravanul unei multitudini de denumiri și forme a contractelor de servicii încheiate cu microîntreprinderi (de asistență – tehnică, juridică, a conducerii, de consultanță de monitorizare, de supraveghere, de management, de consultanță în management, etc.) maschează în fapt o relație de dependență care mai degrabă ar fi trebuit transpusă într-un contract de muncă, într-un raport de ordin salarial. Apreciem însă că, această preocupare firească a fiscalui ar trebui să se manifeste în primul rând prin implementarea unui <i>”sistem de administrare a</i>
--	--	---

		<i>contribuabililor pe bază de clase de risc fiscal, în care măsurile de administrare fiscală, inclusiv cele de control, vor fi adaptate riscului fiscal aferent fiecărei clase de contribuabil” (obligătic asumată de altfel abia acum și prin PNRR, dar al cărui temei legal a fost creat în Codul de procedură fiscală la art. 7 încă din anul 2018, unde a fost stabilit și un termen de implementare efectivă de ... 90 de zile, termen depășit cu nu mai puțin de 4 ani!).</i> Pe de altă parte, dacă aceasta este problema reală care trebuie rezolvată – evitarea disimulării unor activități dependente în servicii facturate de microîntreprinderi – atunci, fără îndoială, nu această repunere în Codul fiscal a unei prevederi care în urmă cu cca. 5 ani a fost eliminată pentru că se dovedise inefficientă și discriminatorie, este soluția corectă și eficientă de rezolvare. Astfel, Codul fiscal are deja prevederi clare care permit recalificarea unor activități derulate în baza unor contracte formale de servicii, atunci când aceste activități nu întrunesc cel puțin patru din cele șapte criterii de independență. Desigur că, și aceste prevederi se aplică în cadrul activităților de administrare fiscală în situațiile în care starea de fapt și probele administrate confirmă fenomenul de disimulare și impun acest lucru. De asemenea, și procedura fiscală dispune de reguli antiabuz care fac posibilă aplicarea tratamentului fiscal corespunzător conținutului economic al unei operațiuni
--	--	---

			chiar dacă forma juridică, formală a acesteia este disimulată. Iată că, legislația fiscală pune de mai mulți ani la dispoziția administrației fiscale, atât definiții suficient de clare, precum și reguli antiabuz care fac posibilă rezolvarea acestei probleme a disimulării activităților dependente prin intermediul microîntreprinderilor, doar prin măsuri de administrare fiscală și nu printr-o exceptare legislativă nefundamentată și total lipsită de predictibilitate, dar și de eficiență, în forma în care este ea propusă pentru art. 47 alin. (1) Cod fiscal, din proiectul de ordonanță. <i>Activități profesionale, științifice și tehnice, care necesită un înalt grad de pregătire punând la dispoziția beneficiarilor cunoștințe și competențe specializate (cazul consultanței fiscale – nota CCF), reprezintă cel mai mare număr de persoane cu rate ridicate de rentabilitate a activității. Prin urmare, având în vedere aceste împrejurări, se propune limitarea aplicării acestui regim de impozitare pentru persoanele juridice care obțin venituri din consultanță și management în cazul cărora veniturile de asemenea natură nu pot depăși 20% din totalul veniturilor obținute”.</i> Din această fundamentare rezultă că, motivul exceptării ar fi faptul că, activitățile aparținând codului M, profesionale, științifice și tehnice, sunt corespunzătoare unui înalt grad de cunoștințe profesionale și competențe specializate, iar acest lucru le conferă un nivel de rentabilitate mai ridicat,
--	--	--	--

			probabil decât media. Dacă acesta este motivul real al exceptării și nu cel al disimulării muncii dependente așa cum am prezentat în ipoteza noastră anterioară, nici în acest caz, soluția propusă în proiectul de ordonanță, nu este doar nejustificată, ci și total lipsită de logică, chiar în raport cu cele precizate în nota de fundamentare, cel puțin din următoarele considerente: a. Astfel, cu toate că în fundamentarea Ministerului Finanțelor argumentul prezentat este acela al „ratelor ridicate de rentabilitate ale activităților din Codul M - Activități profesionale, științifice și tehnice”, textul propus în proiect folosește expresia „veniturile din consultanță și/sau management” pentru a construi practic această excepție de la aplicarea regimului fiscal de microîntreprindere, condiția fiind aceea că, veniturile din aceste activități să nu depășească 20% din totalul veniturilor, fără să facă însă nicio precizare concretă a codurilor CAEN vizate, lipsind astfel de predictibilitate norma fiscală de exceptare, în condițiile în care, în Clasificația activităților din economia națională există mai multe poziții în care apar aceste două noțiuni dar și alte poziții care nu folosesc în denumire aceste două noțiuni, dar care prin conținutul activităților pot fi similare. Așadar, în aplicare ar putea să apară interpretări multiple. Potrivit normelor legislative, excepțiile sunt de strictă aplicare și astfel, reglementarea lor trebuie făcută cu mare precizie în textele legale. De altfel, acest lucru este realizat corect în multe alte articole ale Codului fiscal și chiar în cazul propunerii de modificare de la alineatul (2) al aceluiași articol 47.
--	--	--	---

		b. Activitatea de consultanță fiscală se desfășoară în baza autorizării de către societăți, la ONRC, a codului „CAEN 6920 - Activități de contabilitate și audit financiar; consultanță în domeniul fiscal”. Dacă din textul de lege propus s-ar înțelege că veniturile din activități contabile și veniturile din activități de audit financiar sunt compatibile, să spunem așa, cu regimul fiscal al microîntreprinderilor și doar veniturile din consultanță fiscală nu sunt compatibile cu acest regim, atunci reglementarea ar fi discriminatorie chiar în cadrul aceluiași cod CAEN. Extragerea activității de consultanță fiscală dintre cele trei activități liberale reglementate prin lege, activități care funcționează și sub același cod CAEN, este absolut fără nicio justificare chiar prin prisma notei de fundamentare a ordonanței, întrucât toate cele trei activități, pe de o parte, sunt corespunzătoare unei profesii liberale reglementate prin lege, iar, pe de altă parte, înglobează un nivel înalt de cunoștințe profesionale și specializare și, înregistrează rate de rentabilitate similare sau foarte apropiate. Mai mult, la nivel practic, în această ipoteză este foarte posibilă apariția unor transferuri artificiale ale activității de consultanță fiscală spre celelalte două activități din cadrul aceluiași cod CAEN prin includerea acestora în facturile reprezentând servicii de contabilitate și, de ce nu, chiar de audit financiar, luând în considerare faptul că, în mare parte consultanții fiscali dețin și calitatea de experți contabili și/sau auditori financiari.
--	--	--

		În acest context, al unor caracteristici similare din perspectiva nivelului înalt de specializare, al independenței în raport cu beneficiarul prestației și al marjei profitului contabil, superioară activităților clasice de producție sau comerț, trebuie să precizăm că, activitățile specifice tuturor profesiilor liberale derulate individual sau organizate juridic în societăți persoane juridice, se încadrează în aceiași parametri de calificare, independență și rentabilitate, fără ca acestea să fie însă exceptate de la regimul fiscal al microîntreprinderilor prin proiectul de ordonanță. (De exemplu: activități de audit, de avocatură, de notariat, de evaluare, de contabilitate, de arhitectură, organizarea insolvenței, executarea creanțelor, activități medicale, mediatorii, ș.m.d). c.Consultanța în scriere/implementare de proiecte pe fonduri europene derulată în baza codului CAEN 7022 Activități de consultanță pentru afaceri și management, presupune de asemenea un înalt grad de calificare, un nivel de cunoștințe diversificat în multe domenii de activitate (juridic, economic, achiziții publice etc.), salariați cu pregătiri diverse și salarizați corespunzător activității profesionale pe care o desfășoară. Această activitate nu presupune o rată ridicată de rentabilitate datorită numărului mare de salariați, dovadă în acest sens fiind studiul realizat de către AMCOR în anul 2021. Din cele 21409 firme cu cod CAEN 7022 la nivel național doar 1800 sunt firme active de consultanță în management, având 18640 de angajați, nr. mediu 10.35, restul firmelor ce oferă diverse servicii de consultanță 19609 având 19600 de angajați respectiv un număr mediu de 0.99 angajați.
--	--	--

		În ultimii doi ani companiile de consultanță în management și nu numai au fost afectate din cauza: 1) Anulării unor programe, inclusiv cele aferente granturilor care vizau companiile afectate de pandemia Covid-19 2) Scăderii accentuate a pieței de consultanță în management 3) Unei incertitudini legislative și decizionale 4) Unei lipse de predictibilitate și de transparență 5) Scoaterii serviciilor de consultanță de la categoria de cheltuieli eligibile din noile Ghiduri 6) Diminuării procentului acordat companiilor de consultanță care lucrează cu fonduri europene de la 10% la 1% în unele situații 7) Digitalizării folosite într-un mod care încalcă cel puțin principiile etice (ex. folosirea de programe informatice pentru a încărca mai repede pachete de documente aferente cererilor de finanțare) 8) Aplicării principiului "primul venit, primul servit" 9) Concurenței neloiale (ex. bugete foarte mici pentru servicii de consultanță de calitate îndoielnică). 10) Unor firme care "strică piața" pentru că nu respectă nici cele mai mici principii deontologice și de etică profesională și nu prestează servicii de calitate (aplicații pentru scrierea de proiecte) 11) Lipsei unui follow-up pe proiectele deja implementate 12) Creșterii accelerate a prețurilor în contextul economic actual d. De altfel, la nivelul economiei naționale există numeroase alte activități, și în afara celor corespunzătoare profesiilor libere reglementate, care
--	--	---

			presupun de asemenea nivele înalte de calificare sau specializare, cheltuieli materiale reduse și care înregistrează rate ridicate de rentabilitate, dar nici acestea nu sunt exceptate de la regimul fiscal al microîntreprinderilor prin proiectul de ordonanță. Iată doar câteva exemple: activitățile din domeniul IT, activitățile de natură tehnică – de asistență tehnică, de mentenanță și chiar unele de reparații, activități de proiectare și peisagistică, activități de intermediere și comisionariat, studii de fezabilitate, oportunitate și altele asemenea, formarea profesională și lista poate continua foarte mult. Daca intenția de reglementare ar fi cea în sens larg, care să vizeze toate domeniile, activitățile și specializările care oferă clienților și, respectiv, facturează opinii de specialitate, care substanțial pot însemna o formă specifică de consultanță, așa cum am exemplificat mai sus, atunci semnalăm dificultățile majore de aplicare și riscurile unor noi abuzuri ale administrației fiscale, pentru că aceasta din urmă ar fi cea care ar urma să evalueze, să analizeze și, eventual, să recalifice tranzacțiile reprezentate de sute de mii de facturi, din diverse domenii de activitate care, doar aparent, după denumire, nu ar îngloba și elemente de consultanță. Eliminarea exceptării „managementului și/sau consultanței” din conținutul alin. (1) al art. 47 din Codul fiscal, din proiectul de Ordonanță a Guvernului, întrucât este insuficient fundamentată, discriminatorie, impredictibilă și lipsită de eficiență și, așa după cum am arătat, iar această „măsură
--	--	--	--

		legislativă” să fie realizată practic prin măsuri reale de administrare fiscală cu instrumentele legislative existente deja la dispoziția fiscoi, dar nefolosite încă suficient. Principalele soluții pe care vi le propunem sunt: 1) Stabilirea unui impozit minim național de 1,5% din venituri pentru toate companiile din categoria IMM. Astfel, impactul asupra veniturilor companiilor nu va fi unul covârșitor, iar statul va putea strânge fonduri importante la bugetul de stat. 2) Pentru companiile cu până la 3 angajați stabilirea unui impozit de 3% din venituri. 3) Aplicarea unui impozit și sectoarelor care sunt momentan exceptate de la plata lor, mai ales dacă vorbim despre sectoare care produc profit și în care salariile sunt foarte mari 4) Impozitarea companiilor multinaționale care în prezent plătesc un impozit foarte mic în România și care transferă majoritatea fondurilor pe care le obțin în străinătate către compania mamă 5) Revizuirea și restructurarea sistemului bugetar prin diminuarea pierderilor 6) Separarea companiilor care fac efectiv consultanță (dovedibilă prin livrabile, activități etc.) de cele care fac comisionare sub codul de consultanță în management 7022 7) Eliminarea companiilor cu capital propriu negativ (micro sau de oricare fel) Activități de consultanță sunt și cele care vizează accesarea programelor și proiectelor finanțate cu fonduri europene. Consultanță atât pentru întocmirea proiectelor cât și pentru implementarea acestora. Nu este
--	--	--

		vorba de operațiuni de optimizare fiscală, discutând de societăți cu un număr rezonabil de angajați. Nu este vorba de activități de consultanță fictive, rezultatele activității fiind ușor verificabile. O astfel de modificarea legislativă și pentru consultanții din acest domeniu, ca și pentru majoritatea consultanților va reprezenta o afectare importantă a capacității de derulare a activității cu un efect devastator asupra economiei românești și a bugetului de stat. Astfel, în domeniul privat gradul de absorbție a fondurilor europene arareori scade sub 100%. Această performanță se datorează nu în mică măsură consultanților. Este evident, nefiind nevoie de explicații suplimentare, că sume importante dintre cele accesate cu ajutorul consultanților se fac venit la bugetul de stat. Dereglarea acestui mecanism perfecționat din 2007 până astăzi, poate avea consecințe dezastruoase. Dacă activitatea de consultanță își va pierde din volum și calitate, în mod evident gradul de absorbție va scădea cu efecte care se vor propaga în economie și asupra bugetului de stat. Pe de altă parte, această abordare fiscală prin care se tinde la majorarea impozitelor/taxelor/contribuțiilor aplicate celor care sunt buni platnici și contribuabili onesti, s-a dovedit în ultimii 30 de ani una extrem de păguboasă. Pentru a mări veniturile bugetare și în același timp a nu afecta circuitele economice abordarea nu trebuie să aibă perspectivă contabilă. Dacă la o bază de impunere se mărește procentul impozitului, efectele pe termen mediu și lung sunt acelea de scădere a sumelor încasate. Abordarea corectă din punct de vedere economic este aceea de a menține impozitele la
--	--	--

			nivelul anterior și de a mări baza de impunere. Adică, măsuri eficiente pentru impozitarea veniturilor nefiscalizate. Este și o chestiune de echitate. Se măresc impozitele aplicate profesioniștilor care evidențiază toate veniturile, fără a adopta nicio măsură care să vizeze profesioniștii care nu evidențiază sau evidențiază parțial veniturile. Continuarea logică a raționamentului vizând rentabilitatea activităților de consultanță ar fi fost: cum de acești profesioniști realizează profit și ceilalți mai puțin? Sunt acești profesioniști performerii economiei sau printre puținii care evidențiază corect veniturile și nu inventează cheltuieli?
2.	13. Articolul 52 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 52 - Reguli de ieșire din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor în cursul anului (1) Dacă în cursul unui an fiscal, o microîntreprindere realizează venituri mai mari de 500.000 euro sau ponderea veniturilor realizate din consultanță și/sau management în veniturile totale este de peste 20% inclusiv, aceasta datorează impozit pe profit începând cu trimestrul în care s-a depășit oricare dintre aceste limite, fără posibilitatea de a mai opta pentru perioada următoare să aplice prevederile prezentului titlu. (2) În cazul în care, în cursul unui an fiscal, o	14. Articolul 52 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 52 - Reguli de ieșire din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor în cursul anului (1) Dacă în cursul unui an fiscal, o microîntreprindere realizează venituri mai mari de 500.000 euro, aceasta datorează impozit pe profit începând cu trimestrul în care s-a depășit această limită, fără posibilitatea de a mai opta pentru perioada următoare să aplice prevederile prezentului titlu. (2) În cazul în care, în cursul unui an fiscal, o	Corelarea art. 52 cu modificarea propusă pentru art. 47 alin (1) și (2).

microîntreprindere nu mai îndeplinește condiția prevăzută la art. 47 alin. (1) lit. b), aceasta datorează impozit pe profit începând cu trimestrul în care nu mai este îndeplinită această condiție. (3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), pentru o microîntreprindere cu un singur salariat, al cărui raport de muncă încetează, condiția prevăzută la art. 47 alin. (1) lit. b) se consideră îndeplinită dacă, în termen de 30 zile de la încetarea raportului de muncă, este angajat un nou salariat cu contract individual de muncă pe durată nedeterminată sau pe durată determinată pe o perioadă de cel puțin 12 luni. (4) Microîntreprinderile care în cursul unui trimestru încep să desfășoare activități dintre cele prevăzute de art. 47 alin. (3) lit. f)-i) datorează impozit pe profit începând cu trimestrul respectiv. (5) Limitele fiscale prevăzute la alin. (1) se verifică pe baza veniturilor înregistrate cumulativ de la începutul anului fiscal. Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel valabil la închiderea exercițiului financiar precedent. (6) Calculul și plata impozitului pe profit de către	microîntreprindere nu mai îndeplinește condiția prevăzută la art. 47 alin. (1) lit. a), aceasta datorează impozit pe profit începând cu trimestrul în care nu mai este îndeplinită această condiție. (3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), pentru o microîntreprindere cu un singur salariat, al cărui raport de muncă încetează, condiția prevăzută la art. 47 alin. (1) lit. a) se consideră îndeplinită dacă, în termen de 30 zile de la încetarea raportului de muncă, este angajat un nou salariat cu contract individual de muncă pe durată nedeterminată sau pe durată determinată pe o perioadă de cel puțin 12 luni. (4) Microîntreprinderile care în cursul unui trimestru încep să desfășoare activități dintre cele prevăzute de art. 47 alin. (3) lit. f)-i) datorează impozit pe profit începând cu trimestrul respectiv. (5) Limita prevăzută la alin. (1) se verifică pe baza veniturilor înregistrate cumulativ de la începutul anului fiscal. Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel valabil la închiderea exercițiului financiar precedent. (6) Calculul și plata impozitului pe profit de către	
---	---	--

microîntreprinderile care se încadrează în prevederile alin. (1), (2), (4) și (7) se efectuează luând în considerare veniturile și cheltuielile realizate începând cu trimestrul respectiv. (7) În situația în care, în cursul anului fiscal, oricare dintre asociații/acționarii unei microîntreprinderi deține peste 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot la mai mult de trei microîntreprinderi, asociații/acționarii trebuie să stabilească microîntreprinderea/microîntreprinderile care ies de sub incidența prezentului titlu și care urmează să aplice prevederile titlului II începând cu trimestrul în care se înregistrează situația respectivă, astfel încât condiția referitoare la numărul maxim de trei microîntreprinderi la care oricare dintre asociații/acționari deține peste 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot să fie îndeplinită. Ieșirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor se comunică organului fiscal competent, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, și este definitivă pentru anul fiscal curent.”	microîntreprinderile care se încadrează în prevederile alin. (1), (2), (4) și (7) se efectuează luând în considerare veniturile și cheltuielile realizate începând cu trimestrul respectiv. (7) În situația în care, în cursul anului fiscal, oricare dintre asociații/acționarii unei microîntreprinderi deține peste 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot la mai mult de trei microîntreprinderi, asociații/acționarii trebuie să stabilească microîntreprinderea/microîntreprinderile care ies de sub incidența prezentului titlu și care urmează să aplice prevederile titlului II începând cu trimestrul în care se înregistrează situația respectivă, astfel încât condiția referitoare la numărul maxim de trei microîntreprinderi la care oricare dintre asociații/acționari deține peste 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot să fie îndeplinită. Ieșirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor se comunică organului fiscal competent, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, și este definitivă pentru anul fiscal curent.”	
--	--	--